

РЕШЕНИЕ

№ 23968

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5020** по описа за **2024** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С. - град, чрез процесуалния представител адв. Б., срещу Решение № 1225 от 11.03.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 13314/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав. С обжалваното съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 58/16.08.2023 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град, с което на „Петрол“ ООД, за нарушение на чл. 4, ал. 1 от Закона за храните (ЗХр), на основание чл. 128, ал. 1, т. 1 ЗХр е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно е констатирано, че процесното нарушение е маловажен случай. Смята, че съдът не е отчел обективно важността на факта, че храните са със срок на годност, който е изтекъл на 16.02.2023 г., т.е продуктите са отлежавали на щанда повече от 20 дни след изтичане на срока им на годност. В случая се касае за храна, която е негодна/неподходяща за употреба от човек, според нейното предназначение и то

именно вследствие на изтекъл срок на трайност на храната. Сочи, че срокът на годност и изтичането на трайността на храните е особено рискова, критична контролна точка, показател при наличието на който трябва да се предприемат незабавни действия за спиране на предлагането на негодната за консумация от хора храна, изтеглянето ѝ от пазара, бракуване и предаване за унищожаване или респ. връщането ѝ на производителя. Допълва, че създаването на какъвто и да е риск за здравето на хората, изключва маловажността на случая. Иска касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и вместо него да се потвърди наказателно постановление. Претендира разноси за две съдебни инстанции.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от адв. В., която оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки за правилност и законосъобразност на съдебното решение.

Прокурорът дава заключение за основателност и доказаност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 07.03.2023 г. била извършена проверка от инспектори при БАБХ-С. в търговски обект – магазин за хранителни стоки към бензиностанция ТО7129, находящ се в [населено място], район „И.“, [улица]срещу КАТ, стопанисван от „Петрол“ АД. По време на проверката в обекта присъствала като продавач-консултант на трудов договор към дружеството свидетеля С.. По време на проверката било установено, че обектът съответства на нормативните изисквания. Установени са на щанда за предлагане на пакетирани храни да се предлагат 12 броя по 40 грама „Био десерт с ябълка“ с изтекъл срок на годност до 16.02.2023 г., които били внос от К., което е установено от информацията на етикетите. Същите били спрени от продажба. Издадено е разпореджане за насочване № 0000815/07.03.2023 г. за спиране от реализация и насочване за унищожаване.

За така установеното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0001665/06.04.2023 г., въз основа на който е издадено процесното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касация за нарушение на чл. 4, ал. 1 ЗХр. Приел е обаче, че в настоящия случай са налице предпоставките за приложимост на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, което е основание за отмяна на процесното НП.

Решението е правилно.

Съгласно приложимата норма на чл. 4, ал. 1 ЗХр храната трябва да е годна за консумация от хора по отношение на нейните физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, както и да не представлява опасност за човешкото здраве. Санкционната разпоредба на чл. 128, ал. 1, т. 1 ЗХр предвижда, че

за този, който наруши нормата на чл. 4, ал. 1 ЗХр следва да се наложи глоба или имуществена санкция в размер от 2000 до 4000 лева.

Безспорно по делото е установено, че към момента на проверката в стопанисвания от ответника по касация обект са предлагани за продажба храни с изтекъл срок на трайност, съответно годност, по смисъла на чл. 24 от Регламент (ЕО) № 1169/2011. Видът и броят на хранителните продукти с изтекъл срок са подробно описани в констативния протокол и в съставения въз основа на него АУАН. Разпоредбата на чл. 14, § 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 посочва, че храните не са безопасни, ако се считат за вредни за здравето или негодни за консумация от човека. Правилно и законосъобразно е прието, че срокът на годност е един от критериите дали храната не е опасна за човешкото здраве. Търговецът не е представил каквито и да е доказателства, които да опровергават отразените в констативния протокол и в АУАН факти и обстоятелства, поради което законосъобразно е бил санкциониран по реда на чл. 128, ал. 1, т. 1 ЗХр.

Независимо от изложеното относно извършеното нарушение, касационната инстанция намира, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, като счита, че деянието представлява маловажен случай.

Преценката дали конкретно извършеното нарушение разкрива признаците на маловажен случай следва да се направи с оглед дефиницията на чл. 93, т. 9 НК вр. с чл. 28 ЗАНН. Съгласно нея, като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид.

Съгласно чл. 28 ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП. (Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСН). В случая касационната инстанция също намира, че хипотезата на чл. 28 ЗАНН е налице. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл. 28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, поради което и касационната инстанция намира, че неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН, обратно на посоченото от касатора, не може да се аргументира априори със значимостта на защитените със ЗХр обществени отношения, без да се отчита конкретиката на случая, типичната за този вид нарушения обществена опасност, както и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), като преценката следва да бъде направена с оглед на степента, с която формалното

нарушение е застрашило обществените отношения.

Именно степента на обществена опасност на извършеното противоправно деяние е от значение да се реши дали това деяние, което макар да е формално съставомерно, но като неразкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително, на което сочат правнозначимите и установени по делото факти. Правилно са изложени всички фактически предпоставки за приложението на разпоредбата - това е единствено и в този смисъл изолирано нарушение на проверявания обект в контекста на дейностите, извършвани от него; десертчетата с изтекъл срок на годност са били на видно място, подредени по обичайния си начин, без опити да бъдат скрити или прикрити и при пълно оказано съдействие от персонала на бензиностанцията за пълно и надлежно провеждане на проверката от служителите на БАБХ; количеството на засечените хранителни продукти с изтекъл срок на годност не е значително в контекста на общия брой съхранявани единици хранителни продукти; касае се за продукти, които не са от първа необходимост и не са масово употребявани от потребителите; санкционираното лице е предприело необходимите действия да изпълни дадените при проверката предписания; при съхранението на горепосочените продукти с изтекъл срок на годност не са установени вреди извън обхвата на формалното нарушение, с които да се обоснове по-висока обществена опасност.

Съдът счита, че налагането на административното наказание следва да е пропорционално на тежестта на извършеното нарушение, а в случая данните по делото разкриват, че размерът на наложената имуществена санкция спрямо броя на продуктите и дните, след изтичане срока на годност и е непропорционално висок. Целта на наказанието би могла да бъде постигната и само като се предупреди нарушителя да следи стриктно спазването на сроковете на годност на продуктите, които предлага.

Като е достигнал до същите фактически констатации и правни изводи, СРС е постановил законосъобразно решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XIV Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1225 от 11.03.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 13314/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: